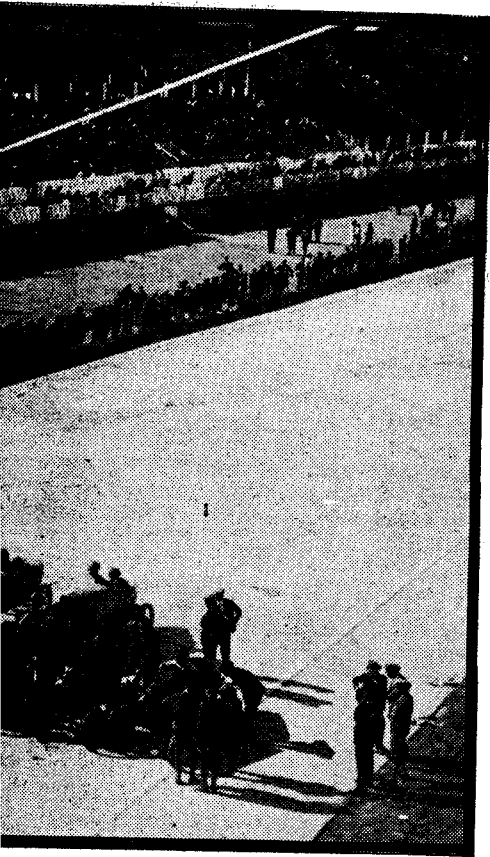

òdrom en donar-se la sortida als ciclecars

tesa; diumenge, en canvi, tot el joc de la era graciencia va ésser portat pels extrems. mitjos ens va agradar força el dreta, Planas, arcà i passà admirablement; la seva falta de xió, però, fa que no pugui acceptar amb avanç el joc dur, propi en els partits de campionat. millor en la primera part que en la segona, t del joc dur. Calatayud, es desmpelegà com de Roig, tan perillós en les seves escapades,

SANS - EUROPA

Rini, un dels millors homes del Sans, interceptat per Serra, el mig europeu

La defensa va estar molt regular, sobresortint Cortès en moltes ocasions. Palau, a la porta, molt deficient.

El Terrassa no jugà més que durant els últims vint minuts del partit. Va començar força desballesat, per la pèssima actuació dels defenses, empitjorada per la lesió de Massagué. A més s'hi notà extraordinàriament l'absència de l'Humet amb les seves habituals entrades en aclarir la situació de perill. Batllori podrà omplir dignament i amb entusiasme el seu lloc, però ni té, ni de bon troc, la valor ni l'empenta de l'altre. Això i el continu desmaiàr dels mitjos ales durant el primer temps, féu que els terrassencs tinguessin sovint els contraris damunt.

En canvi, en el segon temps, millorà de molt el joc defensiu del Terrassa. Papell aclarí moltes jugades perilloses i complí millor que quan jugà de mig. Els mitjos van complir també millor. Pedrol va demostrar ésser un bon mig, car marcà i passà perfectament. Kaiser va imitar el seu company, i d'aquí vingué que la davantera graciencia ni campés tan lliurement com en la primera part del partit. Helvig va complir de centre mig, però s'excedí també en el joc dur durant el segon temps.

La davantera, en les ocasions que va actuar, va demostrar una compenetració ben notable. Els millors, Broto, Roig i Canals. Argemí i Pedrol quan jugà en el seu lloc d'extrem esquerra, també varen complir. Sabaté, a la porta, va tenir una tarda completament grisa.

L'àrbitratge, a càrrec d'En Comorera, imparcial. Demostrà, però, molt poca vista en apreciar les faltes, i deixà que en el segon temps el joc degenerés en brut. Quan hom deixa passar faltes com la que Helvig cometé en entrar a Sales, amb manifesta mala intenció, és quan els partits acaben de manera que moltes vegades queda per terra l'autoritat de l'àrbitre.

Eren els equips:

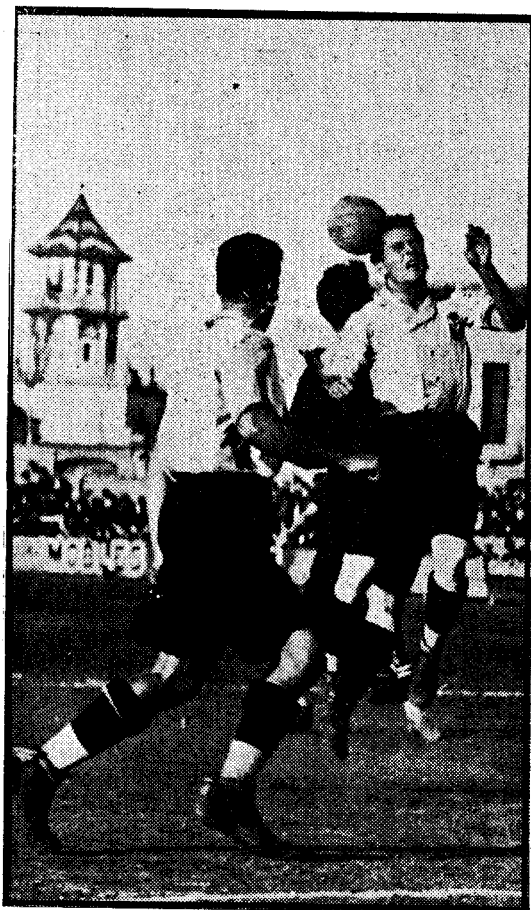
Gràcia: Palau; Vila, Cortès; Planas, Sales, Calatayud; Vives, Soler, Sastre, Paló i Orriols.

Terrassa: Sabaté; Massagué, Batllori; Papell, Helvig, Kaiser; Roig, Argemí, Canals, Broto i Pedrol.

Massagué estigué una bona estona fora del camp durant la primera part. A la segona, completament inutilitzat, ocupà el lloc d'extrem esquerra. Papell jugà de defensa i Pedrol de mig dreta.

El primer temps acabà amb un empat a quatre gols, marcats per l'ordre següent:

El primer el marcà Soler, en rematar un xut que

ESPANYOL - MARTINENC

L'atac blanc-h'au en una de les seves freqüents escapades

tocà al pal. El segon Broto, d'un xut sesgat, en rematar una escapada individual. El tercer Soler, d'una passada de Sastre. El quart, al nostre entendre el millor, Canals, d'una centrada de Roig. El cinquè Sastre, en rematar un free-kick. El sisè Broto, amb el cap, en aprofitar un córner tirat per Roig. El setè Canals i el vuitè Sastre, profit de dues jugades individuals.

La segona part fou la que decidí la victòria del Terrassa. L'atzar, o el que es vulgui, portà la jugada que havia de decidir-la. Papell, deliberadament, deturà amb les mans un xut de Sales que anava directe al gol. El mateix Sales tirà el càstig, que deturà Sabaté; Argemí va recollir la bala i marcà tot solet el cinquè gol dels terrassencs. El sisè el marcà Broto, de penalty.

MANS

A SABADELL

El mal debut dels martinencs davant els blau-blancs, incomplets

La nombrosa concurrència que va presenciar aquest encontre, tot i esperant una quasi segura victòria de l'Espanyol, no creia que aquesta arribés a ésser per 8 gols a 2; resultat fantàstic amb què acabà la lluita.

Diversos foren els factors que influïren en aquest resultat, els quals podrem veure a continuació amb

L'ACTUACIO DELS EQUIPS

Començarem pel Martinenc, l'onze derrotat; que per instint o perquè aparentment era conceptuat com el més fluix, semblà fer-se simpàtic a una bona part de concurrència, la qual cosa semblà donar-los coratge en els primers moments, però ben aviat s'inicià el que havia de traduir-se en la derrota més remarcable dels partits jugats el mateix dia.

En Prats jugà d'una manera incompreensible: inseguretat, descollocació, i les poques vegades que pogué blocar la bala, ho féu defectuosament. De totes maneres, i malgrat dels defectes esmentats no volem que sigui ell solament el culpable de tants gols, car bona part de culpa la tenen també els seus defenses Mariné-Rodríguez, que avançant-se més del degut, donaren facilitats a la ratlla davantera contrària per emprar el seu joc de passa-

des llargues als exteriors, que quasi sempre donaren lloc a perills imminents.

La ratlla mitja estigué desconeguda; únicament Batet fou el que jugà més normalment. Els davanter també podem dir que jugaren com feia temps que no havíem vist; la fermesa dels exteriors Vilar i Rodríguez — aquest, quan jugà — no es veié pas corresposta pels seus companys de línia; moltes jugades ben iniciades pels nomenats exteriors, perdien llur efectivitat davant la defensa "espanyolista", i sempre pel desencert martinenc.

No creiem que es repetixin actuacions com la que ha tingut el Martinenc en aquest encontre, car d'ésser així, indubtablement faria un trist paper en aquest torneig de la "Copa Catalunya".

L'Espanyol, que jugà mancat d'en Zamora i Zabala, demostrà des del primer moment que posava el màxim entusiasme en la lluita per endur-se'n la victòria. L'aconseguí amb abundància de gols, i sense voler restar-li mèrit, havem de reconèixer que jugà poc més que sense contrincant.

El joc emprat per l'Espanyol fou esplèndid; particularment en els primers 30 minuts de joc, que donà la sensació d'un conjunt admirable. La davantera, de la qual sobresortí el joc formidable del "canari" Padrón, féu jugades de mèrit indiscutible, ço que els valgué decantar ben prompte la victòria al seu favor.

Tingueren uns bons cooperadors en la ratlla mitja, formada per Trabal, Sanahuja i Umbert. El mateix en l'atac que replegant-se en els moments de perill, jugaren encertadíssims.

Sapriša-Portas també demostraren la seva bona qualitat, deixant que fossin ben poques les vegades que fos necessària la intervenció de Carceller —el substitut de Zamora—, que es comportà força bé.

Concretant: l'Espanyol va demostrar posseir un grau d'entrenament apreciable, i no cal dir que molt superior al Martinenc, el qual li permeté d'aguantar els 90 minuts de joc a un tren fantàstic, acompanyat d'un domini pronunciatíssim al final del partit.

Arbitrà Velà, amb facilitat, car així ho permeté el transcurs de la lluita.

Espanyol.—Carceller, Sapriša, Portas, Trabal, Sanahuja, Umbert, Olariaga, Oramas, Mauri, Padrón i Yurrita.

Martinenc.—Prats, Mariné, Rodríguez, Comorera, Samsó, Batet, Vilar, Barrachina, Lakatos, Creixells i Urrutia.

DE CATALUNYA

A TARRAGONA

GIMNASTIC, 3. —TARREGA, 1

Els primers equips d'aquests dos cercles jugaren al camp de l'Avinguda de Catalunya. S'emportà la victòria el Gimnàstic per tres gols a un, tots quatre entrats en la primera part.

Els primers 45 minuts transcorregueren amb joc, sinó molt vistós, entretingut almenys. Fou possible veure algunes bones jugades dels dos equips, en especial de l'atac local i de porta i defensa dels tarreguers. En la segona part pocs moments bons es pogueren apreciar; els jugadors, per apatia uns cops i per desconcert els altres, ens feren oblidar tot el bo que s'havia registrat en el primer temps. En aquesta part el domini del Gimnàstic fou bastant persistent, no aconseguint, però, treure'n resultats positius.

El Tarrega presentà: Pont I; Costa, Batalla; Zuria, Pont II, Maymó; Grells, Masafret, Segura, Janozzo i Güell.

El Gimnàstic: Lloç; Calabuig, Virgili; Pujol,

SANS-EUROPA

Un esplèndid cos a cos entre Martínez i Serra

Montfort, Casas; Paco, Cupons, Scillos (en la segona part Delclós), Alvarez i Albor.

A MATARÓ

ILURO, 7.—LLEYDA, 0.—RESERVES

Durant tot l'encontre predominà la fegositat en el joc, tant per un equip com per l'altre, dominant, per això, molt més els locals que no pas els nois de Lleyda, ço que els valgué set gols de factura impecable, fruit d'una més acurada serenitat que els seus contrincants.

Els autors dels gols foren: Murell, 3; Solé, 2; Vila, 1, i Roca, 1.

Cuidà de l'arbitratge el col·legiat Rossell, que es comportà molt bé.

L'equip guanyador era: Casabella, Olm, Puig, Roca, Spà, Pous, Clos, Soler, Murell, Vila i Claurell.

C. D. MATARÓ, 4.—RAPID DEL C. D. EUROPA, 1

Al terreny del C. D. Mataró contendiren en partit amistós els equips, els noms dels quals encapçallem aquestes ratlles.

Fins a ben avançada la segona part, els de l'Europa portaren el mínim avantatge, però un penalty que els locals transformaren en el go d'empat, serví per animar als locals, que obtingueren tres gols més en pocs moments.

Obtingueren els gols: Torrents, 2; Manolo, 1, i Pérez, 1.

El C. D. Mataró arrencarà: Guasch, Roca, Blannels, Feliu, Roig, Pinós, Pérez, Iglésias, Boada Puigdelivol (suplert per pocs moments per Manolo i Torrents).

L'encarregat de l'arbitratge, que ho fou En Casanovas, complí molt bé el seu comès.

A TORTOSA

Diumenge va tenir lloc al nou camp de l'Ateneu, un partit amistós, entre el primer team del Tarragona F. C. i el propietari del camp.

Després d'un encontre molt igualat, quedaren amb el resultat de 3 gols i 2 a favor de l'Ateneu, portats a terme, el primer per Ferrà, que aprofità una sortida del porter, i el segon per Bosquet en una melée davant l'àrea de gol.

Pocs moments després de començada la segona part, marcà dos gols Samà, el mig centre del Tarragona, l'un de penalty i de corner l'altre. El gol de desempat el marcaren els tortosins, també de penalty, tirat per Bosquet.

A les acaballes del partit fou expulsat del camp Samà.

Els que més es distingiren foren: pels forasters, Roina, Samà i Arbiol, i per l'Ateneu, Bosquet, Bel i Ferrà.

L'equip del Tarragona estava integrat per Roca, Arbiol, Muntaner, Porqueras II, Samà, Borràs; Maestros, Llovel, Cruz, Porqueras III i Gili.

L'Ateneu per Malla; Montagut, Garrido; Bel, Caudet, Boix; Muro, Pla, Ferrà, Bosquet, Mitjavila.

L'arbitratge corregué a càrrec de Borràs a satisfacció de tots dos equips.

A ARGENTONA

C. E. MASNOU, 0 F. C. ARGENTONA, 8

Pel resultat esmentat es pot veure el que fou el partit, la qual cosa no deixà d'estranyar-nos, car creïem que l'equip del Masnou era de més vàlua i que, per tant, l'encontre resultaria disputat.

En la primera part els locals aconseguiren, després d'un fort domini, traspasar la porta forana cinc vegades. Sobresortiren els defenses i els altres jugaren amb molt d'entusiasme.

Magnetos Bosch Bugies

En el segon temps marcaren tres gols més, com podien haver-ne marcat alguns més, a no ésser que alguns jugadors argentonins s'ha prengueren a broma. L'equip visitant, com ja hem esmentat anteriorment, ens decepcionà per complet, i de bon joc no se'n veié gaire, car sempre dominà l'Argentona.

A PALAFRUGELL

EL PORT-BOU BATUT PER VUIT A ZERO

L'equip de la frontera no pogué, ni de molt lluny, resistir el joc de l'Avant palafrugellenc, com ho demostra el nombre respectable de gols entrats a la porta de Castro.

Els locals s'arrencareren com segueix: Martí, Arlà, Estanyol, Castelló, Pons, Vergés, Costa, Bonal, Miquel, Martí, Abellard; i es limitaren a fer una demostració de la seva potència perforadora, que Castro, l'excel·lent porter del Port-Bou, no pogué evitar.

No gens menys, no tingué ocasions d'extraordinari fluïment, ja que els locals xutaren a porta pos i bé, però tots els gols foren imparables.

El Port-Bou donà la impressió d'un equip esgotat que en va intentar fer reeixir uns pocs bons elements: Castro, Aparici, Lloveras...

Marcaren els gols locals: Miquel (3), Martí (3), Pons i Costa.

A VICH

V. E. HOSTAFRANCHS DISTRICTE V, 0 MARIA AUSA, 4

Aquest encontre fou presenciat per regular públic. Els gols els obtingueren, 2 Traveria, 1 Tomàs i un altre Toll d'un corner directe.

En la mitja part es féu lliurament als vigatans d'unes precioses medalles, ofrena de la F. C. F. A., pel brillant comportament dels defensors blau-blancs en el campionat passat.

Al final del partit un soci de l'equip visitant, que ofrenà una copa per a aquest encontre, la lliurà al capità dels nostres i el felicità per la victòria obtinguda.

SANS-EUROPA

Bordoy deturant el pena'ty que llençà Martínez i que valgué una justa ovació al porter europeu

CAMISERIA FITO

Jaume I, 11 - BARCELONA

Gran assortit en sueters
olímpics, tot llana, 11 Ptes.

Corbates novetat, 3 Ptes.

A REUS

Al camp del Reus Deportiu jugaren de campio-
nat els segons equips del dit club i del Manresa.
El resultat fou d'empat a un gol.

Els manresans feren una bella demostració de
joc de combinació, ràpida i segura. No foren, però,
prou decidits a rematar les jugades en el moment
definitiu, i per això no aconseguiren millorar el re-
sultat.

Els locals, sense conjunt i amb desgràcia, veie-
ren desaprovechades moltes ocasions de marcar, pro-
vocades per jugades purament d'esforç personal
d'algun jugador.

Els equips eren:

Manresa: Senyal, Ferré, Ortiu, Gulló, Masip,
Costa, Garriga, Dadgira, Ferré, Pla i Baltierras.

Reus Deportiu: Giménez, Aparici, Sistaré, Mar-

Magnetos Bosch Bugies

galef, Moragas, Salvadó, Munté, Vives, Estalella,
Paulo i Callao.

Els millors, Ferré, Costa i Garriga pel Manre-
sa, i Giménez i Margalef per al Reus.

L'àrbitre, senyor Palomera, a gust de tots i bé.

A VILANOVA I GELTRÚ

BADALONA F. C. (reserva), 2 ASSOCIACIO, 1

Força competitiu i jugat amb molt braó fou aquest
interessant encontre, en el qual abundaren les bones
jugades, intervingudes sovint i amb molt encert pels
dos porters.

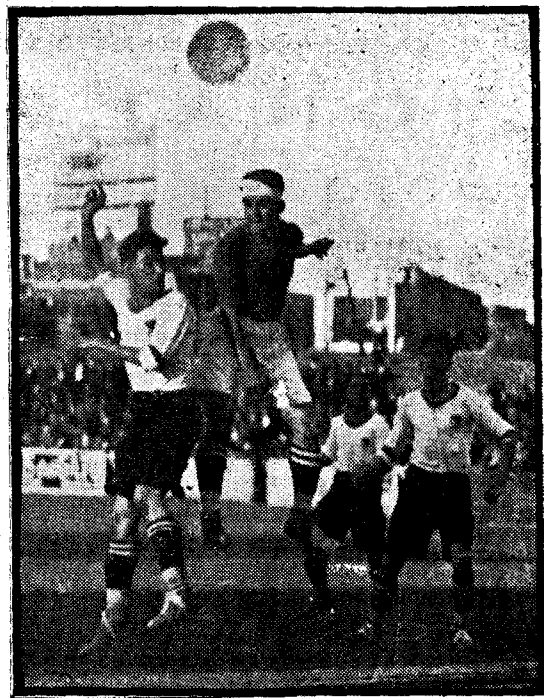
Foren molt aplaudides les boniques combinacions
que efectuaren els forans, els quals saberen aprofi-
tar-se bastant de la nova llei de l'offside.

Els nostres haurien de procurar entrenar-s'hi, car
ara, en avançar tota la davantera alhora, si bé és
més bonic no dona bon resultat.

Els millors dels badalonins foren el porter, el mig
dreta i la davantera, llevat de l'extrem dreta.

Dels locals, Roca i Domingo II; trobem que Gálvez
no és mig centre per a l'Associació, car és molt millor
Domingo I. En l'onze local faltaven Roldris i Cesera.

Els gols foren marcats pel davanter centre i l'inte-

TERRASSA - GRACIA

Sastre, el notable davanter gracienc, burlant el
bloqueig dels mitjos terrassencs

rior dreta per als badalonins, tots dos magnífics; el
de l'Associació fou esplèndidament marcat per Gál-
cerán.

* El dia 4 del que som, amb el partit jugat contra
el Vilanova s'aromà el públic vilanoví el notable
extrem dreta de l'Associació d'Alumnes (baca), Miquel
Gálcerán, el qual embarcà en el vaixell "Bu n s Aires"
vers la illa de Cuba.

Just és que li dediquem aquestes ratlles, puix que
bé s'ho mereix qui, com ell, defensa sempre amb
igual braó els colors del club local. En el seu hor-
era el millor jugador de la cuareta, i amb el seu
encert havia ajudat el Vilanova a obtenir un sens fi de
victòries.

Tots els que ens complavem a veure'l jugar, envo-
rarem sobretot el jugador que mai no emparava la vio-
lència ni les males tretes, censurables sempre i moltes
vegades funestes.

Amb ell marxà l'Ildefons Garí, que havia estat el
mig centre del mateix equip.

Els desitgem un viatge feliç i que la vida en la
nova pàtria adoptiva els sigui força plaent.

A IGUALADA

ATENEU IGUALADI, 2 U. E. MANRESANA, 1

A les ordres de V. Borrell s'arreglaren: Galobart,
Vila, Roca, Alcañiz, Faust, Rumill, Arnau, Lladó, Piqué,
Vaqueró i Vaqueró, per l'Ateneu.

Solé, Adzet, Castells, Vera, Codina, Torné, Freixas,
Matos, Gombau, Mas i Fillat, per l'Ateneu.

Tot just començat l'encontre Arnau llançà un xut
crenat que rematà Vaqueró II amb el cap, i que valgué
el primer i únic gol als manresans.

Aquest gol serví d'esperó als locals els quals ata-
caren fortament. El joc fou força bell durant la resta
de la primera part i jugaren millor els d'Igualada que
els manresans. Aquells, però, no saberen rematar amb
oportunitat les jugades que els eren propícies.

En començar la segona part l'Ateneu palesà que
tenia ganes de jugar encara més i millor que abans.
Domina completament els de Manresa fins a no deixar.

SANT ANDREU - BADALONA

Bru, el porter badaloní, per al qual la tarda del
diumenge fou fatídica, sortint en fa's

Després de mig camp. Obtingueren el gol de l'empat
d'un free-kick ben tirat per Codina. Poc després, els
locals, de penaltí, aconseguiren el gol de la victòria.

Els darrers moments del partit van ésser de resor-
giment per als manresans. Els seus atacs, però, resul-
taren inútils davant la segura defensa ateneista.

Tant de bo que amb aquesta victòria el nostre pri-
mer equip local ressusciti aquells temps que havien
arribat a donar un bon nom al futbol igualadí. A veure
si amb la fe que els anima els nous elements, ja co-
mencats de quan actuaven en la Joventut Nacionalista,
ajudats d'un fort entrenament, poden obtenir per a
l'Ateneu Igualadí un lloc ben honorat en el pròxim
campeonato.

A CALELLA

C. S. CALELLA, 3 F. C. MONGAT, 1

Amb assistència de molt poc públic tingué lloc aquest
encontre que no arribà a entusiasmar car els locals
es presentaren només amb deu jugadors. Això féu que
el partit es mantingués una mica més nivellat de for-
ces. El Mongat ens semblà un bon equip, però sense
xutadors. Un equip jove encara, que pot arribar a
formar un bon conjunt.

Dels nostres, Castillo fou el de sempre; en canvi
Portes estigué malament.

Formaren l'equip: Leopoldo, Mayugo, Balagué, Cas-
tello, Portes, Naspé, Auladell, Castellet, Navarro i
Gibert.

A GIRONA

U. D. GIRONA, 3 GÜELL, 3

Domina l'equip local que jugà molt bé, en particu-
lar la davantera, que s'entengué força. De la ratlla
mitja sobresortí Feliu; Fabregas cada dia es va con-
solidant més en el seu nou lloc de centre mig.

Per fi sembla que l'Unió haurà trobat substitut
per al lloc que va deixar Spampner. Els dos defenses
bé i en Gaudich, en les ocasions que intervingué, va
estar encertat.

Pel Güell van sobresortir el porter, que va deturar
pilotes molt difícils; la defensa, a la primera part
millor que a la segona; els mitjos, el millor de tots
tres el dreta, encara que servia amb poca precisió la
ratlla davantera, de la qual sobresortí l'interior dreta.
Els altres compliren.

MANRESA - REUS

Els reusencs hagueren de mantenir-se netament
a la defensiva

El F. C. Badalona, davant el Campionat

(II i darrer)

En el nostre anterior article fèiem notar que l'equip
del Badalona disputa els encontres faltat de Pentu-
sisme que estan posseïts la majoria dels seus adver-
saris degut al fred i impressionable que és el nostre
públic. Però a despit d'aquesta manca d'estímul, els
equipers del Badalona, durant els partits que han
jugat des de primer d'any fins al darrer que jugaren
amb el Manresa, han demostrat deixar arreconada
aquella fama d'equip irregular, la qual ja començava
a fer-se pesada per la cantarella que continuament
venien fent els periodistes.

El F. C. Badalona no és, ni de molt tros, un con-
junt en que llurs línies es magnin a la perfecció,
però sí forma un equip que es pot "tutejar" amb qual-
sevol dels que integren el seu grup.

L'estadística dels partits jugats din per sí sola
quina és la vàlua exacta del nostre primer equip, i
per ella creiem que se l'ha de jutjar i fixar-se bé
en el paper que pot representar en la lluita que ha
començat.

En total els partits jugats pel Badalona sumen 51.
D'aquests partits li corresponen 20 victòries; 24 der-
rotes, i 7 empats. Té 98 gols al seu favor per 108 en
contra. D'aquests encontres també en corresponen 20
que són jugats amb equips del grup A. Aquests 20 par-
tits estan classificats de la següent manera: 5 victò-
ries, 3 empats i 12 derrotes. Aquest darrer detall
potser que faci posar la pell de gallina a molts dels
que fèiem esment en el nostre anterior escrit, però, per
si així fos, cal advertir-los que sis d'aquestes derro-
tes les hi ha inferides el Martorell, equip que ha estat
fatal per al Badalona, ja que de set partits que han
jugat l'ha guanyat en sis, i li ha fet 28 gols contra 12
que només ha pogut aconseguir el Badalona.

Avui el Badalona compta amb una defensa i una
ratlla de mitjos que ja molts cercles voldrien per a
ells; la davantera i la porta són el que en podríem
dir el punt flac de l'onze badaloní, però considerem
que amb una mica de voluntat pot esmenar-se fins
aconseguir un millor rendiment que el que ara està
donant.

Des del centre fins a l'extrem esquerra considerem
que la davantera està ben representada, però, quant
a l'ala dreta, no fóra del tot desafortunat que, aprofitant
la renovació de la regla de l'offside, es provés altra
vegada a Giró, i si tant es volgués extremar, tampoc fóra
gens desencertat tornar a rehabilitar En Cantuer, el
qual jugador, si bé té fama de poc decidit, és veritat
que, en canvi, en té de saber portar millor que cap
altre jugador badaloní la pilota enganxada als peus.

Com és natural, aquest canvi reportaria algun dis-
gust entre els afectats, però un cop resolt aquest
punt flac de l'equip, ben fàcil de portar-lo a terme;
no perquè el Badalona hagi d'arribar a campió, però
sí que és segur que el paper a representar en el
Campionat pròxim serà molt més digne i molt més
profitós que el que fins en l'actualitat ha vingut re-
presentant.

Joaquim Busquets Ribas

FRICCIÓ ANTISÈPTICA

Neteja el cap i treu la caspa tot deixant el cabell
suau i brillant

PERFUM EXQUISIT MASSATGE ANTISÈPTIC

El millor per a després d'afaitar-se.
Desinfecta el cutis i evita contagis de malalties cor-
rents i de la pell.

REFRESCA I PERFUMA

Demaneu al vostre barber "FLEST"
Fricció i Massatge antisèptic

MOTORISME

La diada dels 10 quilòmetres

La reinauguració de l'autòdrom ha cons-
tituït un èxit i una esperança

Una esplèndida diada

Comencem per dir que estem d'allò més contents, com ho està tothom que diumenge va assistir a la reinauguració de l'autòdrom de Terramar. No som gens amics dels adjectius encomiàstics i, per tant, no acudirem al repertori del qual abusa gairebé tota la premsa esportiva. Diguem, però, que la diada de diumenge superà tots els optimsismes.

El públic respongué, puix que acudí en quantitat i seguí totes les proves amb interès que no minvà en cap moment. El desenrotllament de les diverses proves correspongué a l'interès mostrat pel públic; l'Automòbil Club i Penya Rhin saberen organitzar la diada d'una manera impecable. Un parell d'observacions que més avall farem, de mínima importància, no arriben a minvar en res l'èxit de diumenge.

Es cert que l'autòdrom ha servit poc, en el temps que fa que està construït, però mai no l'havia vist ningú tan ple com diumenge. Ni en els dies de la inauguració, malgrat la novetat que era llavors i l'enorme propaganda que es féu, s'hi havia aplegat tant de públic. I el bo és que aquest sortís satisfet i disposat a tornar-hi a la primera ocasió que es presenti.

El dia afavorí també la reeixida de la prova, puix que, contràriament al que solia succeir, no sols no ploqué, sinó que féu un dia gairebé impropri d'aquesta època de l'any.

Ultra que en les proves curtes l'espectador segueix les curses sense cansar-se ni desorientar-se, l'alt-parlador Gaumont, estrenat en aquesta ocasió, contribuï a l'assabentament de la gran massa del públic, encara no prou entrenada en aquestes coses. Val a dir també que En Pep Torrents, que feia de "speaker", complí el seu paper amb molta traça i encert.

L'Automòbil Club de Catalunya i Penya Rhin han d'estar (ens ho pensem) força satisfets, no sols per les proves per elles mateixes, sinó perquè al primer cop han sabut interessar la gent per a aquesta mena de festes esportives, la qual cosa, per altra banda, és una fermança que sovintejaran manifestacions com la de diumenge, que bona falta ens feien.

I ara, les dues observacions de mínima importància abans al·ludides. La primera és que cal no tenir els corredors entretinguts gaire temps quan estan arreglats per a la sortida; aquests moments enerven els corredors de mala manera, segons ens ho han dit alguns d'ells i es comprèn fàcilment.

L'altra observació es refereix al handicap, que estem segurs que no fou ben entès per gran part de públic, per manca de rensenyaments suficients.

Però això, com es veu, són coses fàcilment aranjables i que no desllueixen la diada dels 10 quilòmetres.

Tot, doncs, anà força bé. Un accident, el de l'Andreu, per haver-se-li reventat un neumàtic, no tingué altres conseqüències que unes ferides als dits de pronòstic lleu.

La cursa

En curses curtes, com les que componien la diada, no hi ha incidents, de faiso que llur ressenya ha d'ésser la publicació dels resultats amb els comentaris que suggereixen.

Velomotors fins a 150 c. c. (lliure)

Classificació conjunta:

- 1.—J. Alegre (D. K. W.), 10 km. en 8 m. 45 s. (a 68'500 km. per hora).
- 2.—M. Simó (Simó), 8 m. 47 s.
- 3.—E. López (D. K. W.).
- 4.—F. Parladé (D. K. W.).
- 5.—J. Gallart (Lutètia).

Classificació especial per als 100 c. c.:

- 7.—J. Gallart (Lutètia), 10 km. en 10 ms 33 s. (a 56'870 km. per hora).

Motos 175 c. c. (lliure)

- 1.—M. Garcia (Jean Thomann), 10 km. en 8 m. 53 s. (a 67'520 km. per hora).
- 2.—J. Janer (Jean Thomann), 9 m. 49 s.
- 3.—F. Parladé (Austral).

Motos 250 c. c. (lliure)

- 1.—"Bala" (Alfa), 10 km. en 6 m. 42 s. (a 89'550 quilòmetres per hora).
- 2.—J. Cid (P. S. A.), 8 m. 49 s.

Motos 350 c. c. (turisme)

- 1.—J. Atserà (Royal Enfield), 10 km. en 7 m. 40 s. (a 78'227 km. per hora).
- 2.—"Gimbat" (Douglas), 7 m. 43 s.
- 3.—A. Hervàs (Douglas).

Motos 350 c. c. (lliure)

Aquesta prova comprenia dues sèries.

Classificació de la primera:

- 1.—J. Sánchez (Rudge), 10 km. en 5 m. 56 s. (a 100'900 km. per hora).
- 2.—"Bala" (New Imperial), 6 m. 12 s.
- 3.—"Ralos" (A. J. S.).

Classificació de la segona:

- 1.—J. Sánchez (Rudge), 10 km. en 5 m. 54 s. (a 101'520 km. hora).
- 2.—"Bala" (New Imperial), 6 m. 2 s.

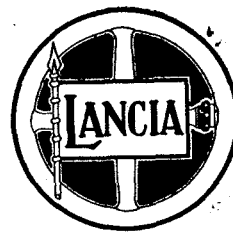
Classificació final per suma de punts assolits en les dues sèries, per a l'adjudicació de la Copa Llardent:

- 1.—J. Sánchez (Rudge), 12 punts.
- 2.—"Bala" (New Imperial), 4 punts

Motos 500 c. c. (lliure)

Aquesta prova fou suspesa, a causa de les avaries sofertes per alguns inscrits en els entrenaments i perquè els altres han preferit reservar-se, ja que diumenge vinent té lloc el circuit de Llevant organitzat pel Moto Club de Catalunya.

Autos i camions

STOK COMPLET DE
NEUMÀTICS I MAÇISSOS

Rbla. Catalunya, 123

A tall d'exhibició, el motorista J. A. Orús, que feia temps que no prenia part en curses, recorregué 10 quilòmetres sobre Motosacoche.

En aquestes voltes, esmerçà 5 m. 13 s., ço és una mitjana de 113'200 km. per hora. Féu a més a més la volta més ràpida en 58 s., ço és 136 km. de mitjana horària, el millor temps de motos de la diada.

Sidecars (lliure)

Com que tots els vehicles que han pres part en aquesta prova cubicaven 350 c. c., no calgué establir handicap de cap mena.

- 1.—"Uetam" (A. J. S.), 10 km. en 6 m. 44 s. (a 89 km. per hora).
- 2.—M. LL. V. (Rudge), 7 m. 15 s.

Remarqueu que el classificat en segon lloc és el company de premsa Milillu, amb la seva senyora de passatger al sidecar, llarg temps allunyat del motorisme actiu, el qual ha pres part en la prova desentrenat i sense prou temps per preparar la màquina, la qual cosa no li ha impedit de fer un lluit paper.

Ciclecars

Classificació conjunta:

- 1.—R. Balletbó (Senechal), 5 m. 36 s. (a 108'600 quilòmetres per hora).
- 2.—J. Palazon (Senechal), 5 m. 51 s.
- 3.—I. Puntí (X. X. Elizalde).
- 4.—Garriga (Garriga).
- 5.—M. Pagès (Derby).
- 6.—"Ally" (Rally).
- 7.—R. Ravetllat (David).

Classificació per als 750 c. c.:

- 1.—J. Palazon (Senechal), 5 m. 51 s. (a 102'250 quilòmetres per hora).

Els vencedors de cada categoria s'adjudiquen la respectiva copa de l'Automòbil Club de Catalunya.

AUTODROM NACIONAL

TRIOMF ABSOLUT DE LA MOTO

RUDGE WHITWORTH

(turisme)

PRIMER en 350 c. c. de carreres guanyant la "Copa Llardent"

SEGON en carrera handicap a 109 km. promig i volta més ràpida a 116 donant 3 minuts 46 segons d'avantatge al guanyador

SEGON en Sidecars 350 c. c.

J. SUBIRANA

CLARIS, 75

BARCELONA

PER A AUTOS:

BATERIES DININ

PER A RADIO:

BATERIES DININ

no hi ha millor

= A. LLANAS =

BARCELONA

MALLORCA, 259

Handicap motos

Com a efecte visual, aquesta prova fou la més remarcable. Poques vegades havia estat donat al nostre públic de veure una dotzena de motos en pista a la vegada.

D'aquesta prova, el que sembla que no satisfieu del tot fou l'establiment dels handicaps.

Classificació:

1.—J. Janer (Jean Thomann), 10 m. 8-10. Temps real: 9 m. 16 s. 8-10.

2.—J. Sánchez (Rudge), 10 m. 12 s. (Scratch) temps real: 5 m. 33 s., a 108'600 km. per hora.

3.—"Bala" (Alfa), 11 m. 16 s. Temps real: 7 m. 25 s.

4.—A. Hervàs (Douglas).

5.—F. Parladé (Austral).

6.—P. Atserà (Royal Enfield).

7.—"Gimbat" (Douglas).

A continuació s'han classificat J. Farraz (D. K. W.), J. Cid (B. S. A.), E. López (D. K. W.) i A. Garcia (Jean Thomann).

Exhibicions

Gaston (Riley, turisme 1,500 c. c.), 10 km. en 6 m. 22 s. (a 93'900 km. per hora).

Ferran de Vizcaya (Bugatti, turisme 2 litres tipus Gran Premi 1924), 10 km. en 5 m. 3 s. (a 118'700 km. per hora). Volta més ràpida, en 53 segons (a 135'400 km. per hora).

Torrens Parellada (amateur, propietari del "Bugatti" 2 litres tipus Gran Premi 1925) ha fet una volta en 48 s. (a 150 km. per hora).

La revelació del dia

L'única manera de tenir corredors és, indubtablement, la sovintesa de les curses. A mesura que hi hagi proves de velocitat, per força es revelaran valors que ara no tenen altre remei que romandre inèdits.

Diumenge ja tinguérem la revelació d'un corredor: Sánchez. En efecte, Sánchez fou l'heroi de la diada, que tot seguit cridà l'atenció del públic. Diguem que aquesta ha estat la segona prova en què Sánchez ha pres part. La primera fou en el quilòmetre llençat que Penya Rhin organitzà el desembre de l'any darrer. Del mèrit de la cursa de Sánchez, sobre Rudge Whitworth, completament de turisme, en participa En Milillu, els consells del qual en la preparació—no el trucatge—de la màquina han donat els resultats que s'han vist més amunt.

Per acabar, repetim-ho, la diada de diumenge ha constituït un èxit del qual cal felicitar l'Automòbil Club i Penya Rhin, tot desitjant que ben aviat puguem repetir una felicitació semblant.

Abans de comprar el vostre automòbil vegeu el famós

RUGBY

Bellesa, comoditat i economia

L'únic al món proveït d'espina dorsal

El Rei de les pujades!!

Torpedo 6.300 p. - Sedan 9.750 p.

CORTS, 517 I 519

El Circuit de Llevant M. C. de C.

El moto Club de Catalunya comença diumenge vinent a descapdellar el programa que ha establert per a aquesta temporada. Només en anunciar aquesta primera prova, ja ha assolit una inscripció notabilíssima, avançant del que serà la cursa pròxima.

El Circuit de Llevant es desenrotllarà damunt el trajecte Mataró-Vilassar-Argentona, sota les condicions que ja apuntarem en una edició anterior.

La cursa durarà tres hores, durant les quals els vehicles participants hauran de recórrer un mini-

Peugeot

Concell de Cncl. 349 - Telèfon 3092 A.

mum de quilòmetres assenyalat prèviament. No gens menys, dintre de cada gènere de vehicles, els de cubicació superior han de fer un nombre de quilòmetres superior al fet pels de cubicació inferior, per tal de poder optar als premis que s'han de concedir.

LA BICICLETA

Helvetia

prova la seva alta qualitat venent en les tres grans curses celebrades a Espanya aquest mes

Dia 11. Circuit de Lasarte

1er J. Barroetabeña

que venç els millors corredors del Nord, entre ells J. Montero, campió d'Espanya.

Dia 18. Volta a Guipúscoa, 180 km.

1er D. Gutiérrez

que venç els asos francesos Fontan i Alancourt i els nacionals Musió, Montero, Monteis, Sarduy, etc.

Dia 18. València-Castelló-València, 170 km.

1er J. Janer

que venç Telm Garcia, Barroetabeña, Saura, Farré, etc.

VENDES AL COMPTAT I A TERMINIS

CREDITS FINS 20 MESOS

Agent general de venda i representació:

JAUME JANER

Valladolid, 3 - - - Barcelona (Sans)

En les diverses categories (motos 250, 350, 500 i 1.000 c. c.; sidecars 350, 500 i 1.000; ciclecars 750 i 1.100 c. c.) s'ha aplegat una valuosa inscripció, que en total passa de cinquanta corredors, entre els quals hi ha gairebé tot el més sortint del motorisme català i, a més a més, la inscripció s'ha vist reforçada amb elements forasters com els notables corredors madrilenys i anglesos que formen, junt amb altres corredors d'aquí, l'equip Douglas.

D'un temps ençà que augmenta l'afició als ciclecars; no és estrany, doncs, que en totes les pro-

PATI BLAU PELAI, 1

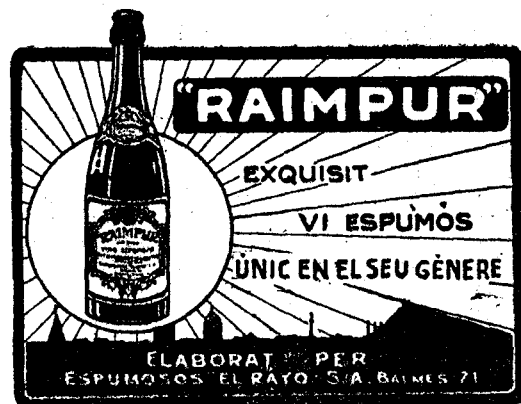
Local completament reformat, el més adequat, per a passar les veülles d'hivern.

Tothom pregona el suculent café que es pren en aquesta casa.

Aquesta casa serveix la riquíssima llet de les "Lleteries de Catalunya"

ves aquesta mena de vehicles complin amb una notable inscripció. Assenyalem que en el Circuit de Llevant, ultra els de sempre (Salmson, Rally, A. S., Amílcar, Peugeot), hi ha una notable inscripció d'Austin, un d'ells pilotat per Zubiaga, el de la volta més ràpida en el miting de Guipúscoa, i dos Hispacos, que foren també una revelació en el mateix miting.

Esperem, doncs, que en el número vinent podrem afegir un elogi més a l'actuació, llarga i fecunda, del Moto Club de Catalunya.

La moto Rudge-Withworth

La nota sobresortint de la "diada dels 10 quilòmetres", escaiguda diumenge a l'autòdrom de Terramar, és sense vacil·lació la cursa de la moto Rudge-Withworth pilotada per Sánchez.

En no gaire temps que han arribat a Barcelona els nous models 350 c. c., han assolit aviat el favor dels entesos, el qual ha augmentat encara en saber-se els resultats de diumenge. La casa Rudge no construeix altres motos que les estrictament de sèrie, de manera que qualsevol moto està en condicions d'aconseguir els resultats de Sánchez diumenge passat.

La moto Rudge de 350 c. c., monocilíndrica, amb quatre vàlvules i quatre marxes, equip elèctric, etc., d'un acabat de construcció com acostumen les cases angleses, té l'avantatge, no gens negligible, del seu bon preu. Això i les seves innegables condicions mecàniques, afegit a la simpatia que el seu representant, l'amic Jaume Subirana, es crea tot seguit, han de contribuir a estendre-la entre nosaltres, més encara amb l'èxit ara assolit, pel qual felicitem el seu representant i el corredor Sánchez, que es revelà, igualment que la moto, dotat de grans condicions.

F. VEHILS VIDAL

2, PORTAL DE L'ÀNGEL, 2

ÚLTIMS DIES DE LES GRANS REBAIXES

CAMISES COLOR EXTRA 5 ptes.
» MADAPOLAM »

MITGES FIL de ferro a 1'50 parell

MITGES SEDA EXTRA 3 »

PIJAMES ZÈFIR a 18 ptes.

BOXA

AL MUNDIAL SPORT

Teodor Murall, venç K. O. Pérez

Mestres, Mompó i Pérez, vencedors

Malgrat el gran nombre de reunions esportives que se celebraren diumenge a la tarda, la sessió de boxa organitzada al Mundial Esport no estigué pas mancada de concurrència. L'entrada general particularment fou molt concorreguda, les cadires de ring ja no tant, però de totes maneres creiem que els empresaris devien salvar-se.

Els combats no corresponderen a l'interès del públic. El match Murall-K. O. Pérez, que era el número fort del programa, tingué un final desagradable i això contribuí a que el públic no restés del tot satisfet.

K. O. Pérez havia hagut de fer grans esforços per a poder presentar-se al pes estipulat al contracte i això representava un considerable handicap en contra seu. Per altre cantó aquest boxador demostrà ésser tant resistent com mancat d'un veritable estil pugilístic. La seva manera de boxar l'hauria portat segurament a una irremeiable desfeta si la fi prematura del match en el quart round no li hagués estalviat de seguir boxant.

El succés fou el següent: Després de tres rounds de combat durant els quals el francès s'havia atipat de rebre malgrat del seu coratge i resistència que algunes vegades el portaren a dominar el seu adversari, vingué el quart round en el qual Murall seguí portant avantatge. La nerviositat del català li féu cometre algunes incorreccions, entre les quals, un cop baix, que valgué al francès, que volia, malgrat tot, seguir boxant, un minut de descans. Transcorregut aquest minut, Pérez, que abans es mostrava tan propici a continuar la lluita, s'aixecà de la cadira indicant amb el gest que ho feia només que per fer honor al seu compromís. La lluita continuà, doncs, però d'una manera irregular, car K. O. Pérez boxava només amb la mà esquerra, mentre amb l'altra es cobria la part afectada del cop baix. Aleshores el senyor Munic, que actuava de director de combat, va intervenir suspent la lluita i acte seguit hom proclamà Murall vencedor per manifesta inferioritat del seu adversari.

El fall fou molt mal rebut per la concurrència, que es posà, no sabem per què, a favor del francès. En realitat, si aquest havia estat tocat baix i no podia continuar la lluita, ho havia d'haver manifestat al director de combat, qui, per altre cantó, li havia d'haver advertit que no era possible que continués la lluita en aquella forma. Creiem que aquesta advertència hauria aclarit suficientment la situació, més a més quan era evident que K. O. Pérez exagerava extraordinàriament els efectes del cop irregular que havia rebut. El senyor Munic preferí declarar-lo batut per inferioritat manifesta, fall veritablement desconcertant si hom té en compte els antecedents que acabem de tanscriure.

Teodor Murall, si no hagués sobrevingut l'accident esmentat, hauria obtingut una rotunda victòria, car molts dels seus cops arribaren precisos i amb força als indrets vulnerables, i tard o d'hora, segons el nostre parer, haurien produït el seu efecte. És cert que algunes vegades K. O. Pérez el desbordà i l'obligà a cobrir-se, però això no significa un desmèrit, car el francès va batre's sovint a la desesperada amb gran desavantatge per a la seva puntuació. Murall hauria amb tota seguretat boxat millor si el seu adversari hagués emprat un mètode més racional de lluita. Emprant una frase de l'argot pugilístic pot dir-se que el francès "va boxar batut" des del primer round i no cal dir que una boxa així treu tot llumíent a un encontre.

Francese Mestres va aconseguir davant Nadal reivindicar-se de les seves passades desfetes. No sempre va boxar amb l'admirable precisió d'altres dies, però la seva manera va ésser molt més eficaç que abans, fins a l'extrem que creiem que Nadal hauria abandonat la lluita abans de començar el darrer round. Va ésser molt oportú esquivant i contrant i així mateix en els seus ràpids atacs; per contra, en els cos a cos va estar sempre inactiu i desaprofità, continuament, de col·locar algun cop a les sortides. Nadal va pujar al ring potser amb una mica de greix sobrer, les seves escomeses foren a estones molt perilloses per al seu adversari, però li va mancar ciència per a continuar el seu atac

quan algun dels seus cops duríssims li donava un momentari avantatge.

Mompó-Aparici era un altre dels encontres que figuraven al cartell i que fou guanyat pel primer per punts. Malgrat haver dominat durant la major part de la lluita, Mompó no va estar diumenge tan brillant com altres vegades. Aparici, evidentment inferior en tècnica, va tenir alguns bons moments, particularment aquells en què llençà amb rapidesa la seva dreta, va fer així mateix un bon final de combat.

Pérez-Royo va ésser un gran avorriment. El primer, avantatjat en talla i envergadura, va ésser declarat vencedor.

Obriren les hostilitats Folc i Martínez, que feren match nul després d'uns quatre rounds interessants, en el qual potser Folc dominà quelcom al seu adversari.

Critias

Automòbils

L'As dels cims

S'han rebut elegantíssims i
luxosos models carrossats
per a hivern.

Immens assortit en tots els tipus
que construeix aquesta famosa
marca italiana, des del cotxe
obert al transformable i tancat

Equipat amb BUGIES "MASSERATTI"

Agents Generals per a Espanya

Oliveres i Casacuberta

PASSEIG DE GRACIA, 96 - Teléf. 2589 G.

BARCELONA

El combat (?) Uzcudun - Ba rick

Divendres va celebrar-se a Madrid l'encontre Uzcudun-Barrick, que valgué al base una nova victòria, aquesta vegada per abandonament del seu adversari al sisè round. En totes les ressenyes que hem llegit hom dubta de la sinceritat d'aquest match durant els primers rounds del qual el base va afuixar considerablement. Ja diguérem en el nostre número anterior que Barrick era un mediocre boxador. Per desfer alguns equívocs, afegirem ara que el marcellès no ha estat considerat mai a França prou qualificat per a boxar contra els que avui figuren en els primers rengles dintre de la categoria dels pesos forts. L'adversari més qualificat que ha tingut Barrick en la seva carrera ha estat Erminio Spalla, que el knockautà a Milà en quatre rounds pel novembre de l'any 1919.

Ruiz - Hebrans

El match Ruiz-Hebrans se celebrarà a Madrid el dia 30 d'aquest mes. La International Boxing Union no ha dit encara si aquest encontre serà vàlid per al campionat d'Europa del pes ploma. Hom creu de totes maneres que la resolució de l'"Emergence Comité" de l'esmentat organisme serà favo-

nable al parer esmentat a condició que el vencedor posi en joc el seu títol davant Young Cichone.

El campionat d'Europa del pes fort

Diumenge es donava com a cosa segura que l'encontre Uzcudun-Spalla per al campionat d'Europa del pes fort se celebraria a Barcelona. Fetes les indagacions del cas hem posat en clar que a Barcelona hi ha certament diverses ofertes de bossa per al match esmentat, però que ningú no té encara la signatura dels dos boxadors. Per altra banda són molts els que creuen que l'encontre Uzcudun-Spalla es farà a Milà.

Hom recordarà que abans de trobar Spalla, Paulino ha de boxar a Berlín contra Breintestraeter. El resultat d'aquest encontre podria fer perdre a Paulino la challenge del campionat i aleshores ésser l'alemany qui hagués de boxar contra Erminio Spalla pel títol... si el match Breintestraeter-Uzcudun fos precedit d'un pesatge oficial dels dos boxadors ensems que arbitrat per jutges internacionals, cosa que ja curarà Descamps, l'espavilat manager del base, que no succeeixi.

De totes maneres, si Uzcudun arribés a perdre a Berlín, els periòdics anglesos, que ja rondinen ara perquè Descamps no vol acceptar la revenja Paulino-Phil Scott a Londres, posarien el crit al cel...

NOVES DE TOT ARREU

* Molina, que va batre darrerament Egrel a Marsella, ha de boxar el 20 de novembre, a Berlín, contra Alf. Wiegert, campió d'Alemanya del pes mig fort.

* Ha estat fixada la data i altres detalls del match Paulino-Breintestraeter, que es farà el pròxim dia 6 de novembre a Berlín, al Kaiserdamm. L'alemany s'entrena activament i té com a sparring-partners el belga Jack Humbrecht i el francès Paul Journée, que han estat tots dos batuts per Uzcudun, tres vegades el primer i dues el segon.

* Rouquet, l'excellent pes mitjà francès, va resultar batut darrerament a Londres, malgrat d'haver dominat constantment, per haver deturat l'àrbitre el combat a conseqüència d'una lesió que es produí en un ull. El seu adversari era Ch. Ring.

* Santa, el gegant portuguès, serà oposat a Phil Scott.

* Darton, belga, va batre la setmana passada a Romeno, campió de França dels welters.

* Programa interessantíssim és el que es desenvoluparà el pròxim dia 31 al Luna Parc de Desalverel-Fritch; Francis Charles-Bonnel; Faugere-Ascensio i Porcher-Sportello.

* Peguilhan, el notable pes fort amateur francès, passa al professionalisme.

TENNIS

La pròxima junta general de l'Associació de Tennis d'Espanya

Segons llegim en el butlletí oficial de la Real Asociación de Lawn-Tennis de España, aquesta entitat avisa per al propiament mes de novembre la reunió de la junta general ordinària, amb el qual acte queda clos l'exercici en curs; reunió que enguany tindrà lloc a Madrid.

El Comitè executiu de l'esmentada Associació, segons veiem, manifestava un viu desig que la pròxima Junta general estigui ben concorreguda, ultra arar ben documentats i capacitats els delegats dels respectius cercles que integren aquella. És amb aquest objectiu que el dit Comitè posa a disposició dels assembleïstes els arxius de l'Associació, així com ofereix facilitar-los quantes dades els puguin servir per a llur millor comès.

Declarem amb tota sinceritat—amb aquella sinceritat habitual en nosaltres—que la declaració del Comitè executiu de la R. A. L. T. E. ens ha satisfet, car ultra incloure el compliment d'un deure, és una vera necessitat que la pròxima reunió de Madrid sigui una Junta general veritat on es faci un veritable balanç de les diverses partides que constitueixen el *debe i haber* tant esportiu com financer de l'Associació d'Espanya, dins l'exercici que està per finir, i que molt ens temem que donarà per resultat un *déficit* respectable en un i altre aspecte...

I amb la mateixa sinceritat que pregonem, no podem estar-nos de dir una vegada més que considerem la qüestió de vida o mort per al tennis peninsular, el que acabi d'un cop per a sempre el desencert (per no emprar un concepte menys suau) que sempre ha predominat en les grans manifestacions tennístiques, diguem-ne oficials.

Perquè una cosa és no reeixir per desgràcia, per la fatalitat, per una o altra circumstància imprevista,

Barreteria RIVERO

ofereix el seu nou local

Rda. de l'Universitat, 7, pral.

SEMPRE LO MÉS NOU

però una eliminació per incompliment de les ordres rebudes dels elements directius, responsables de fet davant els tennistes de tot Espanya, no s'ha de tolerar. Qui ha de manar, que mani; qui ha d'obeir, que obeeixi. Altrament, o s'exclou el jugador indisciplinat o no té raó de subsistir el Comitè executiu de l'Associació directora responsable. Seriositat i disciplina, ha d'ésser el lema d'aquesta.

Aquest és un dels punts fonamentals que, al nostre judici, han d'ésser tractats a la reunió de novembre.

Un altre tema no gens menys interessant és el relatiu a l'acte de Donòstia: el match França-Espanya, que esportivament deixa tan mal parat el prestigi tennístic d'aquesta darrera.

Ja hem llegit que s'ha acordat... "manifestar per carta a los jugadores seleccionados para el match Francia-España, que se han abstenido de concurrir a la prueba, la censura que merecen por parte de esta Real Asociación, porque con su actitud perjudican el buen nombre del tennis español".

Això està bé, però hi manca quelcom. Hi manca que l'Associació de Tennis d'Espanya digui, en primer lloc, perquè el match no va organitzar-se per a quan pogués participar-hi En Flaquer, ja que aquest jugador, avui per avui, és el primer de la classificació oficial veritat. A més a més, hi manca fer-nos saber el per què no van concórrer-hi els jugadors que són objecte de censura.

Naturalment que aquest perquè serà dit en el desenrotllament de les tasques de l'Assemblea de Madrid. Nosaltres no volem fer altra cosa que cridar l'atenció sobre aquest punt, tant o més important que el mateix afer de la "Copa Davis" abans a...udit, per tal que els delegats esbrinin, ho i fent balanç, el que ha succeït amb aquesta defecció de jugadors seleccionats, puix els delegats, per poder judicar, han d'ésser coneixedors de tots els antecedents de la qüestió.

A nosaltres, particularment, se'ns ha dit d'un jugador seleccionat que si no va participar en el match va ésser perquè l'Associació no va facilitar el seu desplaçament a Donòstia, i si això és cert, que tasca de l'Assemblea és posar-ho en clir, aleshores la censura no pertoca pas al jugador. Creiem que com nosaltres opinarà tothom que no estigui obcecat.

Un altre assumpte a tractar és el referent al torneig de Santander, celebrat amb el nom de Campionats peninsulars...

No s'hi val a què els Campionats de referència, la qual prova és la més prestigiosa arreu del món, a la nostra península serveixi per fer un paper ridícul, com el d'enguany, per manca d'inscripcions de primera categoria.

No concretam pas cap càrrec contra l'Associació d'Espanya pel desastre esportiu dels esmentats Campionats peninsulars.

No volem altra cosa sinó que hom parli d'aquesta anomalia, per tractar d'aconseguir que no tingui repetició, car per esdevenir un vulgar torneig d'istiu, és

preferible apornar la prova o deixar d'organitzar-la.

Hi ha per tractar encara altres qüestions, però considerem més que suficients les tres apuntades, i per ben satisfets ens donarem que totes tres siguin ben discutides i que llur discussió ofereixi la garantia que la mateixa serà fructífera i no s'haurà perdut el temps, com mantes vegades ha succeït.

D. S. G.

La classificació mundial

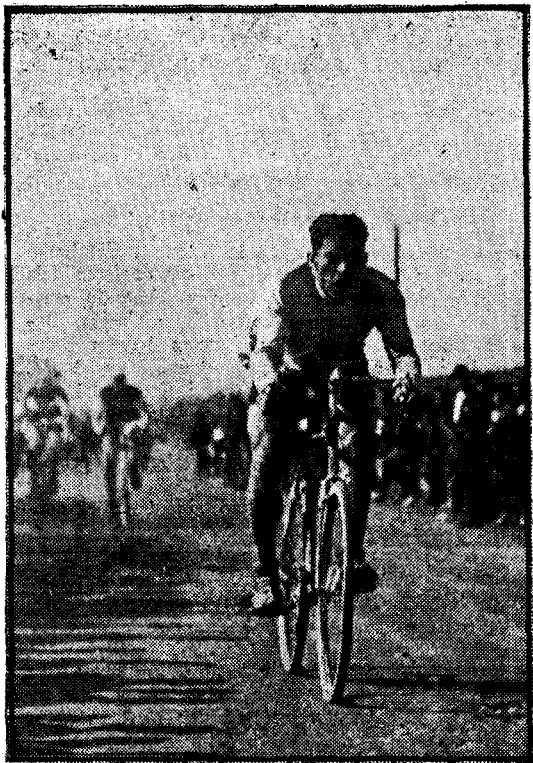
El popular crític anglès Wallis Myers, acaba d'establir la classificació dels deu primers jugadors de tennis del món, després dels darrers esdeveniments oficials suars desenrotllats, com segueix:

- 1.—Tilden (Amèrica).
- 2.—Johnston (Amèrica).
- 3.—Richards (Amèrica).
- 4.—Lacoste (França).
- 5.—Williams (Amèrica).
- 6.—Borotra (França).
- 7.—Patterson (Austràlia).
- 8.—M. Alonso (Espanya).
- 9.—Norton (Sud-Africa).
- 10.—Harada (Japó).

Wallis Myers deixa exclosos, dels deu primers jugadors del món, els molt notables tennistes Anderson, Cochet, Hawkes i Kinsey.

CICLISME

El Campionat de Les Corts constitutiu un gran èxit
Triomf de Claudi Senon

Aquesta cursa per a corredors de segona i tercera categories i neòfits, es va celebrar diumenge en el següent circuit:

Pedralbes, Esplugues, Sant Just, Sant Feliu, Molins de Rei, Martorell, Gelida, Sant Sadurní, Cerverelló, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just, Esplugues i Pedralbes. Total, 849 quilòmetres.

La cursa fou interessant i molt disputada. A les vuit del matí sortiren els corredors en nombre de 60, els quals arribaren fins a Sant Sadurní en grup compacte. La gran lluita s'inicià en la famosa costa de l'Ordal, on formaren escamot a part i davant de tots Senon, Ferrer i, una miqueta més distanciat, Cañardo. Villanueva va perdre el contacte degut a una rebentada. Fèu, però, una bona caça, car els aconseguí a l'encreuament de Vilafranca.

Aquests quatre corredors arribaren junts a la meta de Pedralbes, i es disputaren els primers llocs a l'sprint. Busqué, malgrat de trencar-se-li la cadena a l'entrada d'Esplugues, va classificar-se en bon lloc.

El més interessant d'aquesta cursa fou, sens dubte, la lluita entaulada pel petit Ferrer en pujar l'Ordal.

L'hora d'arribada fou a les onze, i es classificaren 29 corredors en l'ordre següent:

- 1 Claudi Senon, segona categoria.
- 2 Vicents Cebrian Ferrer, segona categoria.
- 3 Marian Cañardo, tercera categoria.
- 4 Fabià Villanueva, tercera categoria.
- 5 Josep Múrcia, tercera categoria.
- 6 Amadeu Costa, tercera categoria; 7 Joan Ferran, neòfit; 8 Artur Casas, segona categoria; 9 Eduard Ratera, tercera categoria; 10 Felicià Barbé, tercera categoria; 11 Gumersind Viñola, tercera categoria; 12 Antoni Calvet, tercera categoria; 13 Josep Busqué, segona categoria; 14 F. Domènec; 15 Eduard Vendrell, tercera categoria.

Cal felicitar el Club de Les Corts pel brillant èxit assolit en l'organització d'aquesta cursa.

A MADRID

Miquel Musió ha obtingut el més gran triomf en guanyar la prova dels asos peninsulars

Arriba primer amb nou minuts d'avantatge després d'una formidable carrera

Entre tot el que hi ha hagut de remarcable en la prova madrilenya, cal assenyalar de manera especial la victòria de Musió. I cal assenyalar-la no sols pel que al mateix corredor pertoca, un dels nostres ciclistes de més qualitat, sinó perquè el seu triomf pren les proporcions d'un triomf col·lectiu, puix que és no menys que la reivindicació del ciclisme català.

En les darreres proves que han tingut lloc en aquest extrem sudoccidental d'Europa, la victòria semblava adversa als nostres ciclistes, que topaven sempre amb tota mena de fatalitats i contratemps. Ara, per fi, Musió, amb la performance de diumenge, restableix el bon nom del ciclisme català, momentàniament i incidentalment obscurit. Musió, ensems que ens procura un legítim orgull, ens fa present una obligació: aquella en què estem, a Catalunya, país d'una llarga i gloriosa història ciclista, de no deixar que el ciclisme arrosqui una vida migrada i estantissa, l'obligació que cada u, i especialment els que hi estiguin més interessats, posi el coll, com vulgarment es diu, perquè la tradició esportiva ciclista de Catalunya no s'interrompi i aconsegueixi cada dia major vitalitat i esplendor.

A Madrid, 18.

La sortida ha estat donada a un quart de sis del matí al passeig de la Castellana; la presència nombrosos públic. Dels 35 inscrits només tres han causat "forfait". El trajecte a recórrer era: Madrid, Maudes, Fuencarral, Colmenar Viejo, Hoyo de Manzanares, Torrelovelles, Villalba, Guadarrama, San Rafael i Navas de San Antonio, fent-se la tornada pels mateixos indrets. En total, 204 quilòmetres.

Els expedicionaris catalans formaven rotllo: Musió, Monteys, Janer, Joan Juan, als quals s'afegiren Saus i Domingo, de Reus, que han vingut

Els vostres negocis...

precisen d'un mitjà de locomoció ràpid i econòmic de cost i manteniment. El ciclear 4 HP.

és el més barat del món; una meravella mecànica. La marca campiona, 20 primers premis en 1925

Moto 2 HP. Turisme, 1500 ptes.-Motos 2, 2 1/2, 3 i 4 HP.

Salomó i Vila Cars, 102

FOSFO - GLICO - KOLA**DOMENECH**

Reconstituyente indispensable en todos los casos de Debilidad, Neurastenia, Agotamiento, Cansancio, Váidos y en la convalecencia de todas las enfermedades.

Farmacia DOMENECH
Ronda San Pablo, 71 - BARCELONA

Inclur 0'10 ptas. en sellos de correo

Remítame gratis y sin compromiso una muestra del Fosfo-Glico-Kola-Domenech.

Nombre

Dirección

SEGUEIXEN TRIOMFANT ELS CICLES CATALUNYA

AL CAMPIONAT DE LES CORTS ES CLASSIFICA

1.er CLAUDI SENON

damunt cicles CATALUNYA,
neumàtics HUTCHINSON

aconseguint batre un nombrós grup
després de 85 quilòmetres de lluita.

CICLES CATALUNYA:

Carrer Galileo, 181
Davant el camp de la U. E. de Sans

per carretera. Els que ja han fet el recorregut parlen de la seva duresa, sobretot de la costa de Guadarrama, que són 8 quilòmetres infernals, segons ells.

L'starter fa arrencar els participants, i la sortida és donada.

LA CURSA

En arribar a Hoyo de Manzanares (40 quilòmetres) no hi ha novetats sensibles en els corredors, que porten un tren regular i es mantenen en grups bastant aproximats; fan de líders Miquel García i Anton, i alguna escapada que s'inicia de tant en tant animen la monotonia d'aquesta primera fase de la carrera. Els catalans van platicant entre ells sense amoinar-s'hi, i els bascos Gutiérrez, Barrueta i Montero es mantenen quelcom rerassagats, sense, però, perdre contacte.

EL "PUERTO DE LEON"

Som a Guadarrama, i allí ens disposem a presenciar l'escalament de la famosa collada del Puerto de León, que s'inicia a la sortida de l'esmentat poble. Primer són els catalans i després tots els altres que procedeixen al recanvi del pinyó. Havíem oblidat de consignar que en Sans, de Reus, molt fatigat del seu esforç fet per carretera, havia quedat ben enrera; Domingo no el volgué deixar en cap ocasió, fins que aquell optà per l'abandonament, abans d'emprendre la dura collada que deixa petita les més cèlebres de Catalunya, i fins la dels "Lladoners".

En situar-nos a l'anomenada recta de Madrid, uns cinc quilòmetres (dels 8 km. 600 que té la costa) i que la constitueix una recta llarga com la de l'Ordal, però molt més seca que aquesta i que fa un percentatge verament excessiu, observem que la lluita és aferrissada i cada un dels corredors es lliura a desesperats esforços. Es veu un magnífic "cos a cos" entre Montero i Musió, i més allunyats J. García, Otero i Monteys, seguits

de Barrueta, Gómez, López, etc. El nostre Janer va també endarrerit; cal dir que bona part dels corredors han optat per carregar-se la màquina a coll i pugen a peu.

Montero ha tingut ocasió de revelar-se novament com el més formidable "grimpador" que hi ha a la Península. Ell ha estat qui primer ha coronat el cim de la collada, seguit de Musió a uns 25 metres; el català s'uneix aviat al guipuscoà i ambdós entrenen una marxa ràpida cap a las Navas de San Antonio, punt final del viatge d'anada i on només en deturaren el temps just per signar i reprendre la marxa.

La marxa és ràpida i els dos homes guarden estret contacte; però en el viratge prop la meta, Montero ensopega i rellesca, la qual cosa li fa perdre uns 30 metres d'avantatge. I quina formosa lluita ha pogut presenciar-se llavors! El nostre corredor, en veure's amo del terreny, inicia un embalatge fantàstic; hom resta estupefacte, car no es comprén que mancant encara més de 100 quilòmetres per finalitzar la cursa, es llençi d'una faiso tan desesperada. Però Musió, com donant-se compte de la potència del seu contrincant basc, vol aprofitar aquest tan mínim avantatge per a desmoralitzar-lo i s'hi ha llençat jugant-se el tot per tot. L'energia amb què remunta la costa, el seu frenètic pedalejar i la tenacitat que hi posa, desconcerten visiblement el contrincant, al qual, però, cal retre l'honor degut, dient que es lliura a la persecució amb igual energia.

Musió, no obstant, es mostra admirable; hom creia que els mil metres que ja havia aconseguit li serien contrarestats en remuntar novament el "puerto"; però, l'esforç titànic del campió peninsular res hi val i Musió arriba al cim de la collada amb TRES MINUTS d'avenc.

Canvia ràpidament la multiplicació i cal veure llavors la fantàstica marxa del català; Montero a les Planes queda enrera i més enrera. La tònica del tren a què s'haurà anat la dona el fet que vint quilòmetres després del pendent, Musió portava 7 minuts d'avantatge i a les portes de Madrid, 9 minuts.

Montero fins llavors havia fet prova d'una excel·lent moral, que anà transformant-se en signes de cansament.

Musió estava desconcertant, cal dir-ho.

ELS ALTRES CORREDORS

Deixem que el vencedor de la Volta a Catalunya continuï solitari cap a Madrid, per dir quelcom dels altres; al viratge de Navas de San Antonio arriben distanciat de quatre minuts, Telm García, Barrueta i López; aquests dos darrers havien recuperat molt de terreny en els pendents i en el pla, avançant-se a Monteys, Joan Juan i Otero. El madrileny Manuel López, que només compta disset anys, ha produït excel·lent efecte per la seva magnífica cursa. Constitueix, sens dubte, una bona revelació de la jornada.

Heus ací l'ordre amb què han signat en el control de Navas:

1. Musió-Montero; 2. Telm García, Barrueta i López, a 4 minuts; 3. Monteys-F. Gómez, a 5 minuts; 4. Otero-Juan, a 6 minuts i mig.

ELS ABANDONAMENTS

La tornada ha estat pròdiga en defalliments; ha començat per López, atacat a la vista per uns esquitxos de quitrà encara tou del que n'estava plena

TEATRE NOVELTATS

Aneu a veure la pel·lícula

El Naufragi de

l'Humanitat

Epopeia de la vida moderna

Exclusiva: Princep Films S. A. - San Sebastián

Representant per a Aragó, Catalunya i Balears:

Josep Cavallé

Aragó, 225 - BARCELONA

la carretera. A Monteys li ocorre el mateix i sembla haver-se cegat. Juan se'n queixa molt, però continua amb una tenacitat admirable. Aquests incidents originen un segon escamot a base de Telm García, Otero i Barrueta. Aquest aprofita una treva dels seus companys per llençar-se escapat i tots els esforços dels altres, resulten estèrils; el bilbaí atrapa Montero quan mancaven uns 40 quilòmetres, el qual dona visibles senyals d'esgotament. El guipuscoà se sent mancat d'ànim i opta per abandonar.

Mentre, Telm García s'assegura el tercer lloc, seguit de prop per Montero.

L'ARRIBADA

Musió, bo i anant sol i sense perill de contrincant, segueix a un tren fortíssim, havent cobert aquests 102 quilòmetres de tornada, de cara al vent, a un terme mig de 30 per hora. Volgué rematar encara la seva magnífica proesa amb un superb embalatge final, entrant a la meta en mig d'aplaudiments i felicitacions.

Els catalans de Madrid, que s'han reunit en gran nombre, a l'arribada li reteren una sorollosa ovació, particularment per part d'uns soldats que se l'emporten triomfalment a pes de braços.

Les manifestacions d'entusiasme s'han prodigat igualment a l'arribada dels restants corredors, i sobretot de Telm García, que és fill d'aquí.

LA CLASSIFICACIO GENERAL

1. Miquel Musió, de la U. E. de Sans (France Sport-Volber). 204 kms. en 7 hores, 23 minuts.
2. S. Barrueta, biscaí, 7-32.
3. Telm García, de Madrid, 7-33.
4. Victorià Otero, de Santander, 7-34.
5. Joan Juan, de Mallorca, 7-45-22.
6. Felicià Gómez, de Madrid, 7-50-45.
7. Domènec Gutiérrez de Bilbao, 7-52-29.
8. Josep Lluís Miner, de San Sebastián, 8-7.
9. Lluç Jàuregui, ídem ídem.
10. Manuel Fernández, de Madrid.
11. Manuel Gómez, de Alicante.
12. Víctor Rojo, de Gijón.

Per bé que aquesta classificació no era definitiva en el moment de remetre les notes informatives, hi ha motiu per creure que aquestes dotze arribades són del tot regulars. Es parla només d'una protesta de Gutiérrez contra Gómez per haver-se fet remorcar.

EL GRAN TRIOMF

La prova, per la duresa del recorregut i la gran vàlua dels participants, pot considerar-se la més formidable d'enguany. Això dona un major timbre de glòria al vencedor, però només qui de la vora ha pogut seguir la seva gran proesa, pot comprendre el mèrit que ha tingut aquesta gran victòria. Musió n'ha sortit vencedor indiscutible i d'una manera rotunda, impecable. La seva performance està alliberada de capombra ni taca; Miquel Musió s'ha fet a bastament creditor a un just homenatge dels esportius catalans, car ha sabut dignificar la reputació dels ciclistes de la terra. L'enhorabona per a ell i per a la Unió Esportiva de Sans.

R. Torres

E. CORTES PASCUAL

Corts Catalanes, 672 * (Prop de l'Hotel Ritz)

ARTICLES I ACCESSORIS PER A CARRUATGE I AUTOMOBILS :: GRANS EXISTENCIES DE MOLLES (ballestes) per a totes les marques més corrents d'automòbils UNICA CASA que reb directament les MOLLES de les mateixes fàbriques americanes, franceses, etc., que les subministren als constructors d'automòbils

Ferros, fusta, metalls, pells, draps, catifes, lones, velluts, accessoris, ferramentes - Rebudes les darreres novetats - Taps de radiador amb llum elèctrica - Pujadors (rasca peus) d'estrep amb llum elèctrica - Tot per l'automòbil i el carruatge